

CULTUURRAAD
voor de
NEDERLANDSE CULTUURGEMEENSCHAP

ZITTING 1977-1978

Nr. 1

BULLETIN
VAN
VRAGEN EN ANTWOORDEN

22 NOVEMBER 1977

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nrs. 2 en 3)	
Minister van Verkeerswezen	11
Minister van Nationale Opvoeding	12
Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden	12
Minister van Binnenlandse Zaken	14
Staatssecretaris voor Streekeconomie en voor Begroting	15
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nr. 4)	
Minister van Verkeerswezen	16
Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden	16
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN	
Nihil	17

↓

**III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLE-
MENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 51, nr. 4)**

Minister van Landsverdediging	18
Minister van Verkeerswezen	18
Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden	18
Minister van Binnenlandse Zaken	21
Minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie	21

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nrs. 2 en 3)

MINISTER VAN VERKEERSWEZEN

Vraag nr. 8 (B.Z. 1977)
van 4 oktober 1977
van de heer W. KUIJPERS

Sabena — Taalgebruik

Op deze wijze zouden wij graag de aandacht van de Minister willen vestigen op het gebrek aan Nederlands-voorkomen van de Sabena.

De Sabena beschikt over een monopolie-situatie inzake luchtvaartverkeer in ons land en dient zich dan ook te schikken naar de drietaligheid in dit land (Nederlands, Frans, Duits).

Wij stellen vast dat dit geenszins het geval is :

1. Opgediende Vittel-drink in het vliegtuig heeft een ééntalig Franse vermelding. Nochtans werd de verpakking speciaal voor Sabena vervaardigd.
2. De reis- en bagagebiljetten hebben geen Duitse tekst. Bovendien krijgt het Frans steevast de voorrang naast het Engels.
3. De taal op de reis- en bagagebiljetomslagen, uitgegeven door Sabena, vertoont allesbehalve de eigenheid van ons land : „Belgium now welcomes you à la française” enz.. . De plaatsnamen in Vlaanderen worden in het Frans vermeld.
4. De inlichtingenbrochure die te vinden is bij het verlaten van het vliegveld te Zaventem heeft zowel in het Frans als in het Nederlands een Engelse titel. De gebruikte Nederlandse taal is gewoon erbarmelijk.. . In de opgenomen aankondigingen treffen we meestal Engelse teksten en vertaalde plaatsnamen aan enz.. . Wat foto's betreft : Wallonië krijgt 5 keer de eer, Vlaanderen (Brussel inbegrepen) 4 maal. Het Duitse taalgebied komt niet aan bod.

Men kan niet aanvoeren dat sommige teksten zowel op de omslag als in de inlichtingenbrochure betaalde reclames zijn ; dit kan geen reden zijn, gezien de monopolie-toestand van Sabena. Voor ons volk zijn deze drukwerken, naamkaartjes zonder gezicht.

Daarom zouden wij verzoeken aan de Minister een overleg tot stand te brengen met Sabena opdat het drukwerk en het onthaal zowel in de luchthaven als op vliegtuigen behoorlijk Nederlands zou zijn.

Antwoord :

Overeenkomstig de bestaande wetgeving, gebruikt Sabena het Nederlands en het Frans in berichten en mededelingen aan het publiek.

Het hoeft geen betoog dat dwingende omstandigheden van commerciële aard de internationale luchtvaartmaatschappijen er toe nopen tevens alle talen te gebruiken waardoor zij hun cliënteel in zijn geheel behulpzaam kunnen zijn. In het internationale luchtverkeer neemt het Engels om die reden een overheersende plaats in.

In drukwerken bestemd voor het publiek gebruikt Sabena steeds ten minste de bovengenoemde drie talen en zelfs meer indien zulks mogelijk of noodzakelijk is. In verscheidene drukwerken komt ook het Duits voor. De orde waarin die talen voorkomen is niet streng bepaald, maar kan ook van meewerkende adverteerders afhangen, volgens de gangbare en algemeen geldende commerciële gebruiken.

In verband met de aan de orde gestelde situaties dient in het licht van wat voorafgaat het volgende te worden rechtgezet :

1. De Vittel-drink is ingevoerd. De Sabena heeft de fabrikant gewoon gevraagd het produkt een voor Sabena persoonlijke stempel te geven door er het Sabenablok op aan te brengen. Hetzelfde wordt ook gedaan met andere aan boord opgediende buitenlandse produkten. Dit is de gangbare praktijk bij het merendeel van de luchtvaartmaatschappijen. Wanneer zulks mogelijk is vraagt Sabena ook dat er aanwijzingen worden aangebracht in beide officiële landstalen. In het onderhavige geval staat het Sabena-naamblok op een rond dekseltje (diameter 81 mm) uit aluminiumfolie waarmee een doorzichtig plasticen bekertje met mineraalwater (15 cl) is afgesloten. Elke passagier krijgt een dergelijk bekertje. De andere vermeldingen op het deksel zijn die welke zijn voorgeschreven krachtens de in het land van oorsprong vigerende wetgeving inzake de controle op voedingsmiddelen.
2. Op de reis- en bagagebiljetten zijn in de drie bovengenoemde talen de algemene transportvoorwaarden en andere nuttige aanwijzingen vermeld. De technische gegevens zijn, ingevolge de internationale regels, alleen in het Engels gesteld. Daarbij is een tabel met uitleg gevoegd in beide officiële talen, het Nederlands vooraan.
3. De omslagen die aan de passagiers worden meegegeven om er hun biljetten in te bewaren zijn een extra-attentie van de vervoerder ; over het algemeen is de vorm ervan zo opgevat, dat ze tegelijk als reclamemedium dienen voor een firma die, geheel of gedeeltelijk, de kosten ervan betaalt. Het is dan ook normaal dat men er de teksten of thema's laat op aanbrengen die de firma verspreid wenst te zien. De reclame wisselt overigens af naar gelang van de adverteerders.
4. De door het achtbaar lid gemaakte opmerkingen in verband met de inlichtingsbrochure waren niet aan de aandacht van mijn diensten ontsnapt. Zij hadden de publiciteitsfirma die ze heeft uitgegeven reeds gevraagd ze in te trekken en er tenminste de taalfouten in te verbeteren. Dit is ondertussen gebeurd.
Voor een volgende editie zal er zorg voor gedragen worden dat de brochure inhoudelijk aan al de vereisten voldoet. Men mag echter niet uit het oog verliezen dat ze zich richt tot een buitenlands luchtvaartpubliek. Om deze reden werd een Engelse titel gekozen.

Vraag nr. 1
van 20 oktober 1977
van de heer W. KUIJPERS

Sabena — Taalgebruik

Vlaamse werknemers bij de Sabena vestigen mijn

aandacht op het feit dat zij hun loonbriefje ééntalig in het Frans ontvangen.

De Sabena kan, gezien haar monopolie, beschouwd worden als een openbare dienst.

Graag vernam ik dan ook welke maatregelen de Minister zal treffen om hieraan een einde te stellen.

Antwoord :

De inlichtingen die het achtbaar lid van **Sabena** personeel heeft gekregen zijn onjuist : op alle loonbriefjes zijn de vermeldingen immers in beide landstalen.

De briefjes worden met behulp van een computer verwerkt. Bij Sabena worden namelijk alle zaken in verband met lonen en wedden mechanografisch behandeld. De machine typt de gegevens in beide talen.

Vraag nr. 2

van 20 oktober 1977

van de heer W. KUIJPERS

Infocentrum „Jeugd en Verkeer” — Subsidiëring

Het Infocentrum „Jeugd en Verkeer” v.z.w., met zetel te Roeselare, bestaat 10 jaar. Het heeft in de afgelopen 3 jaar subsidies ontvangen van het Ministerie van Nederlandse Cultuur, maar die erkenning als experimenteel jeugdwerk is afgelopen. Vanaf 1 januari 1978 zit het Infocentrum financieel aan de grond en dreigt het centrum dus te verdwijnen.

Graag vernamen wij, via het Bulletin van Vragen en Antwoorden, wat de heer Minister zal ondernemen t.o.v. deze verkeersorganisatie.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden.

Antwoord :

Mijn departement verstrekt geen werkingskredieten aan privé-organismen, doch in de mate van de beschikbare middelen, verleent het wel financiële steun om plaatselijke acties ter bevordering van de verkeersveiligheid aan te moedigen.

In dat kader zou mijn departement het door het achtbare lid geciteerde organisme kunnen steunen.

MINISTER VAN NATIONALE OPVOEDING

Vraag nr. 1

van 27 oktober 1977

van de heer M. STORME

Vlaamse Interuniversitaire Raad — Start en Uitbouw

Bij decreet van 21 december 1976 van de Nederlandse Cultuurraad werd de Vlaamse Interuniversitaire Raad, VLIR, opgericht.

Volgens artikel 7 van genoemd decreet moet een conventie gesloten worden tussen de verschillende instellingen.

Graag vernam ik van de heer Minister wat de start en verdere uitbouw van deze Vlaamse Interuniversitaire Raad op dit ogenblik nog in de weg staat.

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag kan ik het geacht lid me-

dedelen dat artikel 1 van het decreet van 21 december 1976 houdende organisatie van de Vlaamse Interuniversitaire Samenwerking veronderstelt dat de statuten van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) worden opgesteld. Zij werden mij voorgelegd, tegen de inhoud ervan heb ik geen bezwaren.

Zodra deze statuten bij koninklijk besluit zullen goedgekeurd worden, kunnen de andere in het decreet voorziene akten opgesteld en uitgevoerd worden.

MINISTER VAN NEDERLANDSE CULTUUR EN VAN VLAAMSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 11 (B.Z. 1977)

van 22 juli 1977

van de heer W. JORISSEN

Mechels Begijnhof — Herstelling van grote tuin in oorspronkelijke staat

Na de uitstekende maatregel het Mechels Begijnhof beschermd landschap te verklaren, stellen kenners de vraag of het niet goed zou zijn de grote tuin in zijn oorspronkelijke staat als geheel te herstellen met een parkfunctie.

Naar verluidt zou men eraan denken er toch een tentoonstellingszaal en andere gebouwen op te richten, wat een ongelukkige oplossing zou zijn.

Kan de geachte Minister me inlichten ?

Antwoord :

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de plannen die werden opgemaakt voor de tuin van het Mechelse Begijnhof in de eerste plaats het herstel van de verdwenen centjesmuur beogen. Gelet echter op de eertijds afgeleverde vergunningen voor het bouwen van een autoshowroom op deze plaats, zou een absoluut bouwverbod aanleiding geven tot een gewettigde eis van schadevergoeding vanwege de bouwheer van deze showroom. Ten einde deze eis krachteloos te maken werd voorgesteld binnen het gabariet van de muur een aantal doorkijken te laten die zouden kunnen dienstig zijn voor een beperkte showroom. Later bij het verlopen van de concessie, zou deze showroom omgewerkt kunnen worden tot een gemeenschappelijke garage voor de buurt.

Bovendien wil dit plan inspelen op de revalorisatie van de buurt en het terug in functie nemen van de tuin. De showroom zal slechts een klein gedeelte van de tuin innemen. Bovendien worden boven op de showroom en met de rugzijde tegen de nieuw op te richten centjesmuur een aantal woningen voorzien. Om dit te realiseren zal ook het in onbruik geraakte benzinstation worden afgebroken. De tuin zal als gemeenschappelijk groen voor deze woningen fungeren en zal bovendien vanuit de omliggende straten betrokken worden in de buurt.

Vraag nr. 19 (B.Z. 1977)

van 4 oktober 1977

van de heer W. KUIJPERS

„Verloren Kosttoren” te Leuven — Bescherming

Op deze wijze willen wij de aandacht van de Minister van Nederlandse Cultuur vestigen op de dreigende

teloorgang van de „Verloren Kosttoren” — in de volksmond : de heksentoren — te Leuven.

Deze onderbouw van de vroegere stadsomwalling dateert uit de 15e eeuw en is een der laatste overblijfselen van de tweede walmuur die Leuven omringde. Nu de muurresten van de Mechelse Poort verdwenen zijn omwille van de aanleg van de westelijke ring, zou het des te meer passen dit overblijfsel in goede staat te bewaren. Sedert jaren is hij blootgesteld aan afbraak. Met weinige kosten zou men dit interessant overblijfsel kunnen restaureren en deze unieke getuigenis kunnen behouden.

Graag vernamen we wat de Minister van Nederlandse Cultuur hiertoe zal ondernemen.

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat een voorstel tot bescherming van de „Verloren Kosttoren” door de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg zal uitgewerkt worden.

Vraag nr. 20 (B.Z. 1977)
van 4 oktober 1977
van de heer P. DE VLIES

Pastorie van Tildonk-Haacht — Restauratie

De pastorie van Tildonk is een beschermd monument. Het restauratiedossier is volgens mijn inlichtingen volledig in orde. Er ontbreekt nog slechts de subsidiëring door uw departement.

Indien nog lang met deze restauratie wordt gewacht, zal zij wellicht overbodig worden.

Kan de geachte Minister mij mededelen wanneer de nodige kredieten ter beschikking zullen worden gesteld ?

Antwoord :

Ik heb de eer het achtbare lid mede te delen, dat ik zopas de vaste beloften van toelage heb verleend voor het plaatsen van een centrale verwarmingsinstallatie in de pastorie van Tildonk, gemeente Haacht.

Het opdrachtgevend bestuur zal langs de gewone administratieve weg de officiële aanschrijving ontvangen.

Anderzijds kan ik U melden dat bij dienstbrief van 7 maart 1973 van het Bestuur der Gesubsidieerde Werken van het Ministerie van Openbare Werken het opdrachtgevend bestuur verzocht werd de verbouwwerken van de pastorie heraan te besteden. Immers de laagste drie inschrijvers waren onvoldoende erkend en door de Commissie voor Erkenning der Aannemers werd ongunstig advies uitgebracht inzake het toevertrouwen der werken aan deze aannemers.

Op heden werd het heraanbestedingsdossier aan hogervermeld Bestuur nog niet overgemaakt, zodat het mij vooralsnog onmogelijk is, de belofte van toelage te verlenen.

Vraag nr. 3
van 19 oktober 1977
van de heer M. STORME

Vlaamse Interuniversitaire Raad — Start en Uitbouw

Bij decreet van 21 december 1976 van de Nederland-

se Cultuurraad werd de Vlaamse Interuniversitaire Raad, VLIR, opgericht.

Volgens artikel 7 van genoemd decreet moet een conventie gesloten worden tussen de verschillende instellingen.

Graag vernam ik van mevrouw de Minister wat de start en verdere uitbouw van deze Vlaamse Interuniversitaire Raad op dit ogenblik nog in de weg staat.

Antwoord :

Hierbij heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat de door hem opgeworpen kwestie tot de bevoegdheid behoort van mijn collega van Nationale Opvoeding aan wie een afschrift van de gestelde vraag werd toegezonden.

Vraag nr. 4
van 20 oktober 1977
van de heer W. KUIJPERS

Michottepark en Bodartpark te Leuven — Bescherming

Het Michottepark te Kessel-Lo is maandenlang de inzet geweest van een belangenstrijd. Uiteindelijk werd het als groenzone opgenomen in het Gewestplan Leuven.

Naar verluidt zou — als compensatie voor de Michotteparkeigenaar — het Bodartpark, aan de oprit van de ES-weg te Leuven, in het Gewestplan Leuven opgenomen zijn als woonuitbreidingsgebied en dit tegen het beraad van de adviescommissie in.

Graag vernam ik nu :

1. of de nationale gezagsdragers — mede in het kader van het „Jaar van het Dorp” — niet onverwijld overleg zouden plegen met de Leuvense overheid om :
 - a) het Michottepark na eigendomsverwerving uit te rusten ;
 - b) wellicht de destijds door de overheid voor „plundering vrijgegeven Michotte-villa in gemeenschapsgebruik te stellen, na opknapping ;
2. of een bouwvergunning voor het Bodartpark — na het hopeloos „bebouwen” van de Naamse Poort — in de toekomst verantwoord kan zijn.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Staatssecretaris voor Streekeconomie en voor Begroting.

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat ik aan de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg opdracht heb gegeven ter zake contact op te nemen met het Stadsbestuur van Leuven.

Vraag nr. 5
van 20 oktober 1977
van de heer W. KUIJPERS

Samenvoeging van gemeenten — Straatnamen en gemeentewapen

Graag vernam ik welke onderrichtingen de Minister in overleg met zijn collega van Binnenlandse Zaken

en eventueel met andere collega's gegeven heeft aan de ondergeschikte besturen om na de overhaaste samenvoeging van gemeenten :

1. de aanduiding van de gemeente- en de deelgemeentenaam op de verkeersborden, in de officiële briefwisseling enz..., gelijklopend te laten geschieden ;
2. overeenstemming te bereiken inzake straatnamen ;
3. het willekeurig invoeren van een gemeentewapen tegen te gaan ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van Binnenlandse Zaken.

Antwoord :

De vraag die door het achtbaar lid gesteld wordt betreft een domein dat behoort tot de bevoegdheid van de Minister van Binnenlandse Zaken. Ik ben dan ook zo vrij te verwijzen naar het antwoord dat door mijn collega op de gestelde vraag zal gegeven worden.

Vraag nr. 8
van 24 oktober 1977
van de heer L. VANSTEENKISTE

Rubenstentoonstelling te Antwerpen — Catalogus

De manier waarop de catalogus voor de Rubenstentoonstelling te Antwerpen werd aanbesteed, gedrukt, herdrukt en tenslotte verkocht, heeft — terecht — heel wat kwaad bloed gezet. De omstandigheden waarin dit gebeurde doen heel wat vragen rijzen. Een krant sprak van „catalogusschande”.

Daarom verzoek ik de Minister mij alle bijzonderheden ter zake mede te delen, meer bepaald of het aanbestedingsrecht naar de letter en de geest werd nageleefd, welke onderzoeksverrichtingen er naar aanleiding van deze wel zeer ergerlijke feiten (o.m. de kennelijke poging om tijdens de laatste dagen nog gauw de Franse catalogus aan de Vlamingen aan te smeren) zijn gedaan of waarom dat niet gebeurde.

Antwoord :

De uitgave van de catalogus naar aanleiding van de Rubenstentoonstelling te Antwerpen werd volledig door de Stad Antwerpen verzorgd, zodat ik geen informatie kan verstrekken omtrent de aanbesteding en de verkoop van de catalogus.

Vraag nr. 14
van 28 oktober 1977
van de heer W. KUIJPERS

College van Luik te Leuven — Bescherming

Op deze wijze willen wij de aandacht van de Minister vestigen op de betreurenswaardige en vervallen toestand van het College van Luik, Muntstraat 9-17, te Leuven. Dit College werd in 1605 gesticht door Ernest van Beieren, Prinsbisschop van Luik. In 1806 werd het onderverdeeld in privé-woningen na verkoop.

Het vormt met de belendende panden een mooi geheel in de Muntstraat. Naar verluidt zou een van de naburige belangrijke panden verkocht worden.

Wij vrezen dat deze mooie stadstraat dezelfde verwoesting zal ondergaan als de Minderbroedersstraat. Vandaar dat we vragen tussenbeide te komen, enerzijds om de mogelijkheid te onderzoeken het College van Luik in zijn oorspronkelijke staat te laten herstellen en anderzijds om het gehele straatdeel te behouden en te verbeteren.

Mogen wij het oordeel van de Minister dienaangaande vernemen ?

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat ingevolge een aanmaning van de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg de eigenaar op 8 juli 1977 zich ertoe verbond zo spoedig mogelijk de nodige beveiligingswerken uit te voeren. Een herinneringsnota wordt heden aan hem verzonden.

MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN

Vraag nr. 1
van 20 oktober 1977
van de heer W. KUIJPERS

Samenvoeging van gemeenten — Straatnamen en gemeentewapen

Graag vernam ik welke onderrichtingen de Minister in overleg met zijn collega van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden en eventueel met andere collega's gegeven heeft aan de ondergeschikte besturen om na de overhaaste samenvoeging van gemeenten :

1. de aanduiding van de gemeente- en de deelgemeentenaam op verkeersborden, in de officiële briefwisseling enz..., gelijklopend te laten geschieden ;
2. overeenstemming te bereiken inzake straatnamen ;
3. het willekeurig invoeren van een gemeentewapen tegen te gaan ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden.

Antwoord :

Het geachte lid gelieve hierna het antwoord te vinden op zijn vragen :

1. De verkeerssignalisatie behoort tot de bevoegdheid van de Minister van Verkeerswezen en in bijkomende orde van de Minister van Openbare Werken.

In een gemeenschappelijk rondschrift van 15 januari 1977 betreffende de signalisatie van de bebouwde kommen en de plaatsen (B.S. 26.1. 1977) hebben beide Ministers duidelijke onderrichtingen ter zake verstrekt.

Alhoewel het adres op briefwisseling niets te maken heeft met verkeerssignalisatie, wijs ik erop dat, luidens de richtlijnen van de Regie van Posterijen, in het briefadres de naam mag gebruikt worden van de vroegere, ingevolge samenvoeging opgeheven gemeente.

Aan de postkantoren en postnummers worden, behoudens uitzonderingen, geen wijzigingen gebracht.

2. Het decreet van 28 januari 1977 (B.S. 7 april 1977) tot bescherming van de namen van de openbare wegen en pleinen, bepaalt de procedure tot vaststelling of wijziging van deze namen. In afwachting dat de bij artikel 3 van dat decreet ingestelde Koninklijke Commissie van Advies voor Plaatsnaamgeving zal kunnen geïnstalleerd worden blijven de richtlijnen opgenomen in het „vademeccum voor de gefusioneerde gemeenten” van toepassing.
3. Het bepalen van het wapen en de vlag van de gemeenten is geregeld door het decreet van 28 januari 1977 (B.S. 7 april 1977) houdende vaststelling van het wapen en de vlag van de gemeenten. Concrete onderrichtingen hieromtrent werden gegeven bij mijn omzendbrief van 23 augustus 1977, opgesteld in overleg met mijn collega's van Buitenlandse Zaken en van Nederlandse Cultuur.

Vraag nr. 2
van 4 november 1977
van de heer **W. KUIJPERS**

Rijkswachtkazerne in Scherpenheuvel — Bevlaging op 11 juli 1977

Officiële instanties zijn verplicht op 11 juli de leeuwenvlag uit te hangen. Spijts de voorschriften dienaangaande was de Rijkswachtkazerne in Scherpenheuvel op die datum niet bevlagd.

Kan de heer Minister :

- een verklaring geven voor het niet naleven van de voorschriften ter zake ;
- mij mededelen welke maatregelen hij zal treffen om dit in de toekomst te vermijden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van Landsverdediging.

Antwoord :

Het antwoord op de gestelde vraag ressorteert onder de bevoegdheid van mijn collega van Landsverdediging.

Ik verwijs derhalve het geacht lid naar het antwoord van de betrokken Minister.

STAATSSECRETARIS VOOR STREEKECONOMIE EN VOOR BEGROTING

Vraag nr. 1
van 20 oktober 1977
van de heer **W. KUIJPERS**

Michottepark en Bodartpark te Leuven — Bescherming

Het Michottepark te Kessel-Lo is maandenlang de inzet geweest van een belangenstrijd. Uiteindelijk

werd het als groenzone opgenomen in het Gewestplan Leuven.

Naar verluidt zou — als compensatie voor de Michotteparkeigenaar — het Bodartpark, aan de oprit van de ES-weg te Leuven, in het Gewestplan Leuven opgenomen zijn als woonuitbreidingsgebied en dit tegen het beraad van de adviescommissie in.

Graag vernam ik nu :

1. of de nationale gezagsdragers — mede in het kader van het „Jaar van het Dorp” — niet onverwijld overleg zouden plegen met de Leuvense overheid om :
 - a) het Michottepark na eigendomsverwerving uit te rusten ;
 - b) wellicht de destijds door de overheid voor „plundering” vrijgegeven Michotte-villa in gemeenschapsgebruik te stellen, na opknapping ;
2. of een bouwvergunning voor het Bodartpark — na het hopeloos „bebouwen” van de Naamse Poort — in de toekomst verantwoord kan zijn ;
3. of de Staatssecretaris voor Streekeconomie mij de jongste cijfers kan mededelen over vrijgekomen — en dus opnieuw te gebruiken — woonruimte in de Leuvense agglomeratie, na het bijna volledige vertrek van Leuven-Frans.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden.

Antwoord :

1. Deze aangelegenheid is momenteel nog in onderzoek. Een definitief standpunt is afhankelijk van een aantal factoren, waaromtrent momenteel nog niet alle gegevens gekend zijn.
2. In het gewestplan Leuven werd een woonuitbreidingsgebied voorzien rekening gehouden met de behoeften die zich in de nabije toekomst kunnen voordoen. Inderdaad mag niet uit het oog worden verloren dat Leuven een belangrijke groeipool is in Vlaams Brabant en dat in het plan 1975-1980 Leuven is aangeduid als een kern van eerste orde. Ongetwijfeld draagt de industrialisatie in het Leuvense en de ontwikkeling van de universiteit bij tot de dynamiek van deze groeipool. Het is dan ook aangewezen de nodige reserveruimten te voorzien om redelijk te verwachten ontwikkelingen in huisvesting of andere stedelijke functies te kunnen opvangen.
3. In het kader van de Survey Leuven 2.000 werd een onderzoek gewijd aan bestaande situaties van bebouwde ruimten in de Leuvense agglomeratie. Deze survey is echter reeds een viertal jaren oud, zodat niet volledig kon rekening gehouden worden met de overheveling van Leuven-Frans. Opgemerkt weze dat ingevolge de expansie van Leuven-Nederlands en de evolutie in de overheidsdiensten een aantal vrijgekomen gebouwen reeds een andere bestemming verkregen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nr. 4)

MINISTER VAN VERKEERSWEZEN

Vraag nr. 1 (B.Z. 1977)
van 10 augustus 1977
van de heer W. KUIJPERS

NMBS — Taalgebruik

Onlangs kreeg ik inzage van een internationaal reisbiljet dat werd afgeleverd in het station Leuven op 4.7.77 en waarbij op het deel „afgifte bureau” een afstempeling voorkwam die de voorrang verleende aan het Frans.

Ook merkte ik hoe in het binnendeel (dus op het eigenlijk reisbiljet) alle dienstaanduidingen in het Frans werden ingevuld. Dat dit niet in overeenstemming is met de heersende taalwetgeving is logisch. Graag vernam ik de oorzaak hiervan en welke onderrichtingen de Minister bij de NMBS heeft laten geven teneinde deze feiten te voorkomen.

Antwoord :

Overeenkomstig art. 5, § 3, van de C.I.V. (wet van 24.1.1973 - B.S. 95.1973) bepalen de internationale tarieven of akkoorden tussen Spoorwegen ondermeer de taal waarin de internationale reisbiljetten moeten worden ingevuld.

De tariefvoorschriften kunnen bepalen dat er dienst-aanwijzingen op de omslagen of de coupons moeten worden aangebracht die alleen voor de controlediensten van een bepaald net van belang zijn.

In dit verband heeft het Internationaal Verdrag betreffende het vervoer van reizigers en bagage per spoorweg (C.I.V.), dat wel degelijk rekening houdt met het bestaan van eigen nationale talen, een maatregel ingevoerd die toelaat dat die aanwijzingen met voorrang in de taal van het land waarop zij betrekking hebben, worden aangebracht met in tweede orde de vertaling ervan voor de reiziger.

Het plaatsbewijs waarover thans betwisting is gegaan, gold een toeristisch biljet naar Frankrijk. Om het recht op de vermindering van 20 % te verantwoorden, dient een dienst-aanwijzing aangebracht op de omslag. Dit gebeurt uiteraard met voorrang voor het Frans, vermits de vermelding van belang is voor het Franse controlepersoneel, zoals zij eveneens met voorrang voor het Engels, of het Duits of het Nederlands zou zijn aangebracht indien dergelijke van belang zou zijn voor het Britse of Duitse of Nederlandse controlepersoneel.

MINISTER VAN NEDERLANDSE CULTUUR EN VAN VLAAMSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 15 (B.Z. 1977)
van 6 september 1977
van de heer G. VAN IN

Opleiding tot restaurateur — Mogelijkheden

De restauratie van oude en waardevolle schilderijen staat meer dan ooit in het nieuws.

Als onze inlichtingen juist zijn, steunt dergelijke restauratie hoofdzakelijk op het talent en het vakmanschap van enkele individuen. Een opleiding tot dit vak zou niet of nauwelijks bestaan.

Wil de bewindsvrouw ons duidelijk maken hoe het op dit ogenblik binnen de Nederlandse cultuurgemeenschap is gesteld met de opleiding tot en de interesse voor het vak van restaurateur ?

Antwoord :

Als antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik vooreerst stellen dat de restauratie van waardevolle schilderijen inderdaad vooral steunt op het vakmanschap van enkele individuen, waar onmiddellijk dient aan toegevoegd dat dit talent zeer hoge toppen scheert.

Een systematische opleiding gebeurt nochtans ook aan de Academie voor Schone Kunsten te Gent, waar de opleiding gegeven wordt door de heer Segher. Op universitair niveau wordt aan de R.U.G. de cursus „Technieken der Beeldende Kunsten” gedoceerd door Prof. R. Lefèvre. Deze cursus heeft een praktisch gedeelte in het K.I.K.P. te Brussel.

Aan de K.U.L. wordt eveneens een cursus „Technologie van de Beeldende Kunsten” gedoceerd waaraan een „laboratoriumonderzoek” gekoppeld is.

Ik kan het geachte lid ook antwoorden dat ik een dienst-900 van het roerend kunstpatrimonium heb opgericht o.l.v. het K.I.K.P. Deze dienst werkt in de schoot van de K.C.M.L. en R.M.L.Z.

Vraag nr. 16 (B.Z. 1977)
van 19 september 1977
van de heer C. DE CLERCQ

BLOSO — Opleidingskampen

Door BLOSO worden elk jaar opleidingskampen georganiseerd.

Mag ik voor de jaren 1975, 1976 en 1977 vernemen :

- voor welke sporttakken één of meerdere opleidingskampen werden georganiseerd ;
- voor elk opleidingskamp het aantal deelnemers ?

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid volgend overzicht over te maken :

Sporttakken	Aant. 1975	Aant. 1975 deeln.	Aant. 1976	Aant. 1976 deeln.	Aant. 1977	Aant. 1977 deeln.
Atletiek	1	53	5	241	16	319
Avonturenkamp	—	—	5	51	6	68
Badminton	1	33	1	25	1	21
Basketbal	1	22	3	164	10	283
Basketbal - Handbal - Boksinstuif - Balsport.	1	35	1	38	1	74
Dans-gymnastiek	—	—	—	—	7	99
Judo	2	27	3	150	7	226
Kayak	—	—	—	—	—	—
Korfbal	3	200	3	206	1	9
Minibasket	1	53	1	47	1	44

Moderne vijfkamp	1	22	1	24	—	—
Motorvliegen	2	24	3	42	2	33
Olympische gymnastiek	2	105	5	452	5	376
Omnisport	3	137	7	320	7	339
Omnisport en recre.	—	—	—	—	2	79
Onderwater-zwemmen	—	—	1	26	2	154
Oriënteringsloop	1	16	—	—	—	—
Paardrijden	35	862	38	939	36	1260
Paardrijden dress.	—	—	4	8	3	—
			(85 per sonen - weken)			
Parachutisme	1	16	2	31	4	—
Recreatieve sportbe.						
Gezinssport	2	82	1	59	2	145
Recreatiesport	—	—	—	—	1	65
Schoonspringen	1	24	2	31	2	30
Ski	—	—	4	100	—	—
Tafeltennis (Minibasket)	1	31	1	40	1	74
Tennis	—	—	6	245	15	854
Volleybal	2	51	5	266	6	199
Waterski	2	37	9	128	—	—
Windsurfing	—	—	—	—	24	546
Windsurfing + Kayak	—	—	—	—	4	60
Windsurfing + Waterski	—	—	—	—	8	126
Zeilen	8	466	16	634	44	202
Hoogzeezeilen	—	—	—	—	—	80
Zweefvliegen	2	30	2	44	5	100
Zwemmen	1	43	2	63	2	11
Zwemmen + Kayak	—	—	—	—	3	90
Zwemmen + Roeien	—	—	3	80	2	39

Vraag nr. 17 (B.Z. 1977)
van 19 september 1977
van de heer C. DE CLERCQ

BLOSO — Opleidingscursussen

Door BLOSO worden programma's van opleidingscursussen op het gebied van de sport opgesteld.

Ik constateer dat het, naast een algemene basisopleiding, gaat om :

- hulptrainer en trainer in de verschillende sporttakken,
- recreatiesport,
- minder-validensport,
- andere opleidingen.

Ik zou het op prijs stellen, per groep, het aantal inschrijvingen te mogen kennen, alsmede het aantal geslaagden voor het examen.

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat, gezien de uitgebreidheid en

de omvang van het antwoord, de gevraagde inlichtingen rechtstreeks aan hem zullen toegezonden worden.

Vraag nr. 16 (B.Z. 1977)
van 19 september 1977
van de heer A. DE RORE

Pedagogisch hoger onderwijs — Vormen en instellingen

Mag ik van de geachte Minister vernemen welk pedagogisch hoger onderwijs onder haar bevoegdheid valt ?

Mag ik een opsomming krijgen van

- de vormen van dit hoger pedagogisch onderwijs,
- de betrokken instellingen,
- de afdelingen van instellingen ?

Tevens werd ik graag in kennis gesteld van het aantal leerlingen per afdeling voor het schooljaar 1976-1977.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van Nationale Opvoeding.

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat in het hoger kunstonderwijs met volledig leerplan, ressorterend onder de Minister van Nederlandse Cultuur, pedagogisch onderwijs wordt verstrekt in het Lemmensinstituut te Leuven, waar geaggreerden voor het lager secundair onderwijs in de muzikale opvoeding worden gevormd. Te onderstrepen valt dat bewuste afdeling in toepassing van artikel 16, § 2, van de wet van 7 juli 1970 nog steeds dient te worden aangezien als hoger kunstonderwijs. Tijdens het schooljaar 1976-'77 waren er voor deze afdeling 25 leerlingen ingeschreven.

Naast hogervermelde afdeling van het volledig leerplan dient hier volledigheidshalve nog te worden aan toegevoegd dat in het kunstonderwijs met beperkt leerplan, ressorterend onder de Minister van Nederlandse Cultuur, nog volgende pedagogische leergangen van het Rijk worden georganiseerd, die tijdens het schooljaar 1976-77 respectievelijk volgend aantal leerlingen telden :

1. pedagogische leergang bij het Koninklijk Muziekconservatorium te Antwerpen : 33,
2. pedagogische leergang bij het Koninklijk Muziekconservatorium te Brussel (Nederlandstalige afdeling) : 24,
3. pedagogische leergang bij het Koninklijk Muziekconservatorium te Gent : 42,
4. pedagogische leergang bij de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Antwerpen : 16,
5. pedagogische leergang voor klassieke dans en bewegingsleer, gevoegd aan de Stedelijke Balletschool te Antwerpen : 7.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN

Nihil.

lii. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 51, nr. 4)

MINISTER 'VAN LANDSVERDEDIGING

Vraag nr. 1 (B.Z. 1977)
van 9 september 1977
van de heer W. KUIJPERS

Taalgebruik in het leger — Voorrang

Op mijn vraag nr. 6 van 10 september 1975 gesteld via de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap omtrent de taalvoorrang op de documenten die door het Belgisch leger worden gebruikt, antwoordde de geachte Minister dat bij het herdrukken van bestaande documenten zoveel mogelijk getracht wordt afwisselend voorrang te verlenen aan één van beide landstalen.

Ik meen te weten dat de toestand grotendeels dezelfde is gebleven. Zo werd o.a. het reisbonboekje voor de DVT, geldig van 1 mei 1976 tot 1 maart 1979, opnieuw met het Frans als eerste taal gedrukt.

Graag ontving ik van de geachte Minister een lijst met de documenten die herdrukt werden met het Nederlands als eerste taal, sedert ik mijn voorstel formuleerde.

MINISTER VAN VERKEERSWEZEN

Vraag nr. 3
van 25 oktober 1977
van de heer G. MOMM'ERENCY

BRT — Bevordering van het toerisme

Op dinsdag 18 oktober 1977 werden op BRT 1 (TV) juist vóór het journaal van 19.45 uur beelden getoond van Zeeland. Uiteraard hebben wij er geen bezwaar tegen dat toeristische beelden van dit mooie land in de huiskamer worden gebracht. Integendeel !

Mag ik de Minister vragen :

1. of dit een „actie” is welke nog meermaals zal worden herhaald ; zo ja, welke landen of gebieden er nog aan bod zullen komen ;
2. of er een overeenkomst bestaat met Nederland (en eventueel nog met andere landen) om ook beelden uit Vlaanderen op de „buis” te brengen in die andere landen ;
3. in welke bedragen hiervoor is voorzien, zowel op de begroting van Nederlandse Cultuur als op die van Verkeerswezen ;
4. of hiervoor een meerjarenplan werd opgesteld ; zo ja, of detaillering kan gegeven worden ; zo neen, of dit eerlang wel kan onderzocht en uitgevoerd worden ;
5. op welke wijze het kusttoerisme, buiten Vlaanderen, zowel op radio als TV gepropageerd wordt?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden.

MINISTER VAN NEDERLANDSE CULTUUR EN VAN VLAAMSE AANGELEGHEIDEN

Vraag nr. 6 (B.Z. 1977)
van 16 juli 1977
van de heer P. PEETERS

Vereniging voor Historische Woonsteden — Nederlands als voertaal

In de openbare vergadering dd. 4 mei 1976 van de Cultuurraad antwoordde U aan senator De Facq dat U over geen enkele wettelijke basis beschikt om het Nederlands als voertaal op te leggen aan de Vereniging voor Historische Woonsteden.

Aangezien de cultuurkredieten voor de Vlaamse cultuurgemeenschap bestemd zijn, lijkt het essentieel dat voor hun aanwending of toekenning voorwaarden op taalgebied gesteld worden.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke bezwaren er rijzen tegen een algemeen decreet of een algemene reglementering in die zin.

Vraag nr. 21 (B.Z. 1977)
van 11 oktober 1977
van de heer G. MOMM'ERENCY

Rijsel — Nederlands huis

Het is reeds jaren de zorg en bekommernis van het Comité voor Frans-Vlaanderen, van de Stichting Ons Erfdeel, van mezelf en van nog heel wat instanties en Vlaamse „voorvechters”, te komen tot, zoals de heer M. Coppieters, Voorzitter van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap, zei in zijn toespraak op 14 juni 1977, de opening van een Nederlands huis te Rijsel.

Ik weet dat ook de Minister deze zorg deelt.

Mag ik haar daarom vragen :

- a) welk onderzoek reeds werd verricht ingevolge de talrijke vragen die op deze inrichting aandongen en wat het resultaat hiervan was ;
- b) welke financiële uitgaven dit met zich zou brengen en of er van Franse zijde ook op steun kan worden gerekend ;
- c) of in de nabije toekomst op enige concrete verwezenlijking — zij het trapsgewijze — mag worden gerekend ; zo ja, welke de streefdatum is ;
- d) welke inspanningen het Ministerie van Buitenlandse Zaken ter zake reeds leverde ?

Vraag nr. 22 (B.Z. 1977)
van 14 oktober 1977
van de heer A. DE RORE

Rijkssportcentra — Rechtspersoonlijkheid

In Open Deur 77/3 — augustus 1977 worden op blz. 27 de bestaande Rijkssportcentra opgesomd.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke van deze centra al dan niet een rechtspersoonlijkheid hebben gekregen (b.v. V.Z.W.), en welke publieke of private personen verantwoordelijk zijn voor de exploitatie.

Vraag nr. 1
van 18 oktober 1977
van de heer C. VAN ELSSEN

Priorij Corsendonk — Restauratiewerken

In het antwoord op mijn vraag nr. 4 van 5.6.1977 ontbrak een belangrijk element, namelijk het bedrag der investeringen.

Al is het duidelijk dat het definitieve cijfer van het staatsaandeel slechts kan bepaald worden na de definitieve aanvaarding, lijkt het me echter niet minder duidelijk dat er een begrotingsraming en een aanbestedingsbedrag is geweest.

Graag vernam ik :

1. het bedrag van de raming der restauratiekosten ;
2. per aannemer het bedrag der toewijzing in verband met de restauratie ;
3. het bedrag van de raming van de onderhouds- en verbeteringswerken ;
4. per aannemer het bedrag der toewijzing in verband met de restauratie ;
5. het bedrag aan huur dat het Rijk betaalt voor de eerste en tweede verdieping van het hoofdgebouw.

Vraag nr. 2
van 19 oktober 1977
van mejuffrouw G. DEVOS

1978 : Jaar van het Dorp — Begripsbepaling en overheidsprogramma

Het is onbetwistbaar een gelukkig initiatief „het dorp” in het midden van de belangstelling te brengen van de bevolking en de openbare besturen.

1. Graag vernam ik van de Minister wat precies met het begrip „dorp” bedoeld wordt. Gaat het om het dorp dat gegroeid is uit de fusies van gemeenten dan wel om het „dorp” van vóór de fusies dat verder leeft met zijn karakter en gebruiken meestal in parochieverband ?
2. Zal het jaar van het dorp gepaard gaan met selectieve overheidsprogramma's die vooral gericht zullen zijn op een verbetering van de culturele infrastructuur ? Gaan ze gebeurlijk nog verder en zullen vooral de kleinste en minst bedeelde prioriteit krijgen ?
3. Waarin zouden de overheidsprogramma's hoofdzakelijk bestaan en werden daaromtrent reeds onderrichtingen toegespeeld aan de gemeentebesturen ?

Vraag nr. 6
van 20 oktober 1977
van de heer W. KUIJPERS

Infocentrum „Jeugd en Verkeer” — Subsidiëring

Het Infocentrum „Jeugd en Verkeer” v.z.w., met zetel te Roeselare, bestaat 10 jaar. Het heeft in de afgelopen 3 jaar subsidies ontvangen van het Ministerie van Nederlandse Cultuur, maar die erkenning als experimenteel jeugdwerk is afgelopen. Vanaf 1 ja-

nuari 1978 zit het Infocentrum financieel aan de grond en dreigt het centrum dus te verdwijnen.

Graag vernamen wij, via het Bulletin van Vragen en Antwoorden, wat mevrouw de Minister zal ondernemen t.o.v. deze verkeersorganisatie.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van Verkeerswezen.

Vraag nr. 7
van 20 oktober 1977
van de heer R. VANDEZANDE

Sint-Michielskapel te Messelbroek — Bescherming en restauratie

De Sint-Michielskapel van Messelbroek is een oude stichting. Zij wordt reeds vermeld, in 1597, in het kaartboek van Karel van Croy, hertog van Aarschot. In 1662 liet pastoor J.H. Zels de kapel, die door oorlogsgeweld vernield was, heropbouwen. Pastoor M.W. Milis deed in 1792 een nieuwe kapel oprichten. Uit de beschikbare gegevens kan niet duidelijk worden afgeleid of de kapel toen herbouwd werd bij het kruispunt van de weg Leuven-Zichem en de weg Mechelen-Sint-Truiden-Luik, zoals de kaart van Ferraris (17.71-1778) aangeeft. Zeer waarschijnlijk werd de kapel in 1792 meer noordwaards herbouwd, namelijk bij het kruispunt van de weg Rillaar-Messelbroek en de oude landweg Mechelen-Sint-Truiden-Luik. Die ligging wordt ook aangegeven op de kaart van Van der Maelen (in 1850). De huidige kapel werd omstreeks het einde van de 19e eeuw opgetrokken. Het jaarschrift dat overschilderd werd, luidt als volgt : Generosus benefactor hanc aediculam extruxit (= 1877). Die bakstenen zaalkapel was tot voor enkele jaren omgeven door verscheidene lindebomen, waarvan er nog slechts twee bewaard bleven.

Het gebouw verkeert in een erbarmelijke toestand. Het interieur is erg onderkomen, de ruiten zijn deels vernield en de muren worden gebruikt voor het aanbrengen van allerlei affiches, vooral in de verkiezings-tijd. Niemand schijnt zich om het behoud en het voortbestaan van dit kleine monument te bekommeren. Een dergelijke getuige van een eeuwenoude volksdevotie verdient toch wel een beter lot !

Mag ik van de geachte Minister vernemen of hieromtrent reeds iets ondernomen werd of in voorbereiding is ?

Vraag nr. 9
van 25 oktober 1977
van de heer G. MOMMERENCY

Duivensport — Vertegenwoordiging in sportraden of culturele raden

Dat de duivensport in ons land door heel wat mensen wordt beoefend, van de gewone man in de straat tot in vooraanstaande middens, hoeft niet meer te worden onderlijnd. Meestal zijn deze duivenliefhebbers gegroepeerd in één of andere vereniging of bond. Talrijke „vluchten” van nationale of zelfs internationale waarde, worden ook door uw diensten met belangrijke prijzen bedacht.

Nu is het wel hard voor die verenigingen dat ze, ten einde nog meer naar buiten te treden, veelal geen

aansluiting krijgen in hun stad of gemeente, noch bij de sportraad of culturele raad omdat, zo beweert men, het geen sport noch cultuur is. Deze zienswijze is voor discussie vatbaar.

Ik zou het bijzonder op prijs stellen, mevrouw de Minister, te mogen vernemen :

- a) tot welke raad (sportraad of culturele raad) een vereniging van duivenliefhebbers recht heeft op aansluiting (lokaal) ;
- b) of het volgens uw departement juist is dat enkel diegenen die lichamelijke sport beoefenen, mogen opgenomen worden in een sportraad ;
- c) of U gevallen bekend zijn waarin een duivenmaatschappij werd „toegelaten” tot een sportraad dan wel tot een culturele raad.

Vraag nr. 10

van 25 oktober 1977

van de heer R. WINDELS

Jeugd-, sport- en culturele verenigingen — Subsidiëring en lidmaatschap van een gemeentelijke raad van advies

Met verwijzing naar de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt, artikel 3, § 3, zou ik de Minister dankbaar zijn indien het haar mogelijk was mij een antwoord te geven op de volgende twee vragen.

1. Kan een subsidiëring van rijkswege van een jeugd-, sport- of culturele vereniging geweigerd worden op basis van het niet aangesloten zijn bij een stedelijke raad ?
2. Kan een stedelijke raad een vereniging weigeren toe te treden op basis van het feit dat er reeds een vereniging die dezelfde sportdiscipline beoefent, aangesloten is ?

Vraag nr. 11

van 25 oktober 1977

van de heer G. IMOMMERENCY

BRT — Bevordering van het toerisme

Op dinsdag 18 oktober 1977 werden op BRT 1 (TV) juist vóór het journaal van 19.45 uur beelden getoond van Zeeland. Uiteraard hebben wij er geen bezwaar tegen dat toeristische beelden van dit mooie land in de huiskamer worden gebracht. Integendeel !

Mag ik de Minister vragen :

1. of dit een „actie” is welke nog meermaals zal worden herhaald ; zo ja, welke landen of gebieden er nog aan bod zullen komen ;
2. of er een overeenkomst bestaat met Nederland (en eventueel nog met andere landen) om ook beelden uit Vlaanderen op de „buis” te brengen in die andere landen ;
3. in welke bedragen hiervoor is voorzien, zowel op de begroting van Nederlandse Cultuur als op die van Verkeerswezen ;
4. of hiervoor een meerjarenplan werd opgesteld ; zo ja, of detaillering kan gegeven worden ; zo

neen, of dit eerlang wel kan onderzocht en uitgevoerd worden ;

5. op welke wijze het kusttoerisme, buiten Vlaanderen, zowel op radio als TV gepropageerd wordt.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van Verkeerswezen.

Vraag nr. 12

van 28 oktober 1977

van de heer E. DE FACQ

Hemelsdale-kapel te Brugge — Bescherming

De neo-gotische kapel van het huidige Hemelsdale-instituut te Brugge wordt met afbraak bedreigd door de geplande uitbreiding van deze onderwijsinstelling.

Voorlopig werd zij voor een duur van 120 dagen beschermd dank zij een gunstig advies van de Stedelijke Dienst voor Monumentenzorg, van Stedebouw en van de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg.

Ik verneem dat uw departement waarschijnlijk deze betekening niet zal vernieuwen, zodat de slooping onafwendbaar wordt. Nochtans sluit het behoud van de kapel het verwezenlijken van het bouwprogramma niet uit. Er zijn alternatieven uitgewerkt die minstens zo doelmatig zijn, waarschijnlijk minder duur zullen zijn en die het historisch gebouw zouden redden.

Het verlorengaan van dit gebouw, is mijns inziens, een beklagenswaardig feit op een ogenblik dat de waardering voor de 19-eeuwse bouwkunst in ons land en in de ons omringende landen, steeds meer doordringt.

Mag ik van de Minister vernemen of het nog mogelijk is de Hemelsdalekapel voor afbraak te redden en of zij de nodige maatregelen zal nemen dienaangaande ?

Vraag nr. 13

van 28 oktober 1977

van de heer W. KUIJPERS

Sint-Jacobskerk te Leuven — Bescherming

Op deze wijze willen we de aandacht van de verantwoordelijke vestigen op de Sint-Jacobskerk te Leuven.

De meest oorspronkelijke delen dateren uit de periode 1290-1300.

Dit monumentale gebouw verenigt op harmonieuze wijze een aantal bouwstijlen met elkaar en werd in 1962 voor de eredienst gesloten. De reden hiervoor was : het langzaam wegzinken van het hele gebouw.

Alleen het aanbrengen van betonnen ondersteuning onder de pijlers kan een oplossing bieden. Tot 1970 werd door de Kerkfabriek tijd besteed om alle dossiers doorheen de voorlopige goedkeuring te loodsen. Sedertdien bleef de toestand dezelfde.

Het kerkgebouw vervuult langzamerhand verder en indien deze toestand blijft voortduren, zullen zware kosten onvermijdelijk zijn.

Graag vernamen wij van de Minister wat ter zake kan ondernomen worden.

MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN

Vraag nr. 1 (B.Z. 1977)
 van 31 jull1977
 van de heer W. KUIJPERS

Bevlagging met de vlag van de Nederlandse Cultuurgemeenschap

Zou ik de aandacht van de Minister mogen vestigen op het feit dat ter gelegenheid van het Vlaams-Nationaal Feest, 11 juli 1977, geen leeuwevlag te bespeuren was aan het gemeentehuis te Linter ? Graag vernam ik hiervan de oorzaak.

MINISTER VAN POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE

Vraag nr. 1 (B.Z. 1977)
 van 10 augustus 1977
 van de heer W. KUIJPERS

Internationaal Bureau Wereldpostunie — Taalgebruik

Mag ik de aandacht van de Minister vestigen op het formulier C 22, dat door de postadministratie wordt verkregen bij het internationale bureau van de wereldpostunie.

Bij het publiek is dit formulier beter bekend als het internationaal antwoordcoupon. De tekst, kleur en afmetingen zijn vastgesteld door het wereldpostcongres, dat voor het laatst in 1974 te Lausanne werd gehouden. Toen werd overeengekomen dat de aanduidingen betreffende het taalgebruik op dit antwoordbiljet aan de voorzijde uitsluitend in de officiële taal van de wereldpostunie zou gebeuren, nl. het Frans. Het is aan de postadministratie echter veroorloofd, indien zij dit wenst, zelf de aanduiding van de verkoopprijs in de nationale munt op de bestemde plaats aan de voorzijde in de eigen taal aan te brengen. Nederland maakt van deze mogelijkheid gebruik. Ik stel vast dat zulks in Vlaanderen niet gebeurt.

Graag zou ik van de Minister vernemen welke onderrichtingen hij zal geven opdat dit toch wel zou gebeuren.

Verder zou ik ook graag willen vernemen wanneer het volgende wereldpostcongres zal gehouden worden. Zou het dan mogelijk zijn dat de Minister met zijn Nederlandse collega zou kunnen overwegen de taal van de voorzijde van dit formulier in het Nederlands te laten stellen voor de postverrichtingen in Vlaanderen en in Nederland ? Het lijkt mij aangegeven dat de voorzijde tegemoetkomt aan de taal- en cultuureigenheid van de bevolking en dat de keerzijde de logische internationale contactmogelijkheid biedt.

